

Μόνο με την ένταξη θα υπάρξει λύση

Για τριανταπέντε σχεδόν χρόνια διαπραγματευόμαστε με τους Τ/Κ κατ' ουσίαν με την Τουρκία - για εξεύρεση λύσης στο Κυπριακό και οι συνομιλίες μας πάντοτε αποτυγχάνουν, παρά τις και πέραν του ορίου ασφαλείας αλληπάλληλες υποχωρήσεις μας. Η τουρκική πλευρά παραμένει αμετακίνητη στις αδιάλλακτες της θέσεις. Ο λόγος είναι απλός και προφανής, αλλά και αιτιολογημένος, θα λέγαμε.

Η εξήγηση βρίσκεται στην τεράστια ανισοσκέλεια δυνάμεων της Τουρκίας έναντι της Κύπρου. Κρατά το πιστόλι στον κρόταφο μας με το δάκτυλο στη σκανδάλη. Αυτό την καθιστά αλαζόνα και στις απαιτήσεις της ανεργμάτιστη. Πιστεύει πως μπορεί, με τη δύναμη των όπλων, να επιβάλει το δικό της, τα απαραίτητα επεκτατικά της σχέδια.

Η μοναδική επιλογή που μας αφήνετο όλ' αυτά τα χρόνια ήταν μία. Η παράδοση άνευ όρων ή η μη συμφωνία. Και δεν συμφωνήσαμε γιατί δεν θέλουμε να παραδοθούμε.

Τίποτε δεν έχει αλλάξει σήμερα που να δικαιολογεί την αισιοδοξία που εκφράζουν μερικοί, ότι τάχα θα συνεργασθεί η Τουρκία για δίκαιη λύση.

Η ανισοσκέλεια δυνάμεων όχι μόνο παραμένει αλλά και συνεχώς το χάσμα διευρύνεται ενώ η παρατεινόμενη κατοχή και η επιδεικνυόμενη ανοχή της αδικίας από τους μεγάλους της γης, αποθρασύνει την Τουρκία και ανοίγει την

Φώτος Ιακ. Φωτιάδης

όρεξη της για περισσότερα.

Είναι μάταιο, επομένως υπό τις περιστάσεις, ν' αναμένει κανείς ότι είναι δυνατό να βρεθεί αμοιβαίως αποδεκτή λύση, δια των «διακοινοτικών» συνομιλιών, όσος καιρός και αν περάσει, εφόσον οι συνθήκες παραμένουν αναλλοίωτες. Αυτή την άποψη/πρόβλεψη υποστηρίξαμε από το 1977 στη δημοσιευθείσα επιστολή μας προς τον τότε νεοεκλεγέντα πρόεδρο των ΗΠΑ, Jimmy Carter. Είχαμε από τότε επισημάνει ότι ματαιοπονούν όσοι πιστεύουν σε λύση μέσω των διαπραγματεύσεων με την Τουρκία και είχαμε εισηγηθεί ως τη μόνη εφικτή λύση για το Κυπριακό, την τεθλασμένη της πλήρους ένταξής μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ΕΟΚ τότε. Τα 20 χρόνια που πέρασαν έκτοτε άγωνα και αγωνιώδη αποδεικνύουν του λόγου το αληθές.

Είναι σε όλους πλέον σαφές, άλλωστε, ότι η μη λύση οφείλεται αποκλειστικά στην αδιαλλαξία της Τουρκίας και τα μακροπρόθεσμα επεκτατικά της σχέδια. Παρά ταύτα, οι πιέσεις των διαφόρων μεγάλων λανθασμένων και άδικα, κατευθύνονται προς το θύμα, την Κύπρο, αντί προς το θύτη.

Χρειάζεται αλλαγή. Να δημιουργηθούν νέες συνθήκες και τέτοια δεδομένα ώστε να κάνουν την Τουρκία ν' αντιληφθεί ότι δεν μπορεί ούτε και τη συμφέρει να καθυστερεί περισσότερο τη λύση του

Κυπριακού.

Αλλαγή των δεδομένων που θα μπορούσε να επενεργήσει καταλυτικά προς την κατεύθυνση της Τουρκίας δεν μπορεί να είναι άλλη από την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Από τη στιγμή που η Κύπρος θα καταστεί πλήρες μέλος της Ε.Ε. και το έδαφος της θα αποτελεί τμήμα της ίδιας της Ε.Ε. η Τουρκία θ' αντιληφθεί πλέον ότι ως εδώ ήταν. Δεν μπορεί να κατέχει έδαφος της Ε.Ε. ούτε να αδικοπρακτεί σε βάρος εδάφους της Ε.Ε., τη στιγμή που η ίδια αγωνιωδώς επιδιώκει και διακαώς επιθυμεί τη δική της ένταξη.

Τότε και μόνο τότε, όταν θα έχει πλέον αποκλεισθεί η δυνατότητα υλοποίησης των κατακτητικών της σχεδίων σε βάρος της Κύπρου, θα είναι δυνατό ν' αναμένει κανείς ότι η Τουρκία θα πάρει την πολιτική απόφαση για λύση του Κυπριακού. Τότε μόνο θα είναι δυνατό, πιστεύω, να καθήσει με νηφαλιότητα και καλή πίστη, να συζητήσει ειλικρινά για αναζήτηση μιας δίκαιης λύσης για όλους τους Κυπρίους.

Όταν η Κυπριακή Δημοκρατία, που σημαίνει ολόκληρη την Κύπρο, θα έχει ενταχθεί στην Ε.Ε., η Τουρκία θα έχει ένα αξεπέραστο πρόβλημα πώς να πείσει τους Τ/Κ αλλά και τον έξω κόσμο, πως η ένταξη είναι επιζήμια για τους Τ/Κ όταν η ίδια τόσο διακαώς την επιθυμεί για τον εαυτό της.

Από την άλλη, η πρόταξη της λύσης πριν από την ένταξη, όπως εισηγούνται μερικοί, είναι αδύνατο να πραγματοποιηθεί όπως απέδειξε η πείρα των

35 χρόνων για τους λόγους που αναφέραμε, ενώ θα δίνει στην Τουρκία το πιο αποτελεσματικό όπλο παρεμπόδισης της πορείας της Κύπρου προς την Ε.Ε. Θα της δώσει το δικαίωμα να κρατά δεσμία στο διηνεκές την Κύπρο εκτεθειμένη στις ορέξεις της. Κάτι που βρίσκεται σε πλήρη αντίθεση με το διεθνές δίκαιο, τα ανθρώπινα δικαιώματα και τα άπειρα ψηφίσματα του ΟΗΕ και του Συμβουλίου Ασφαλείας.

Στον ίδιο βαθμό αναποτελεσματικό θα είναι επίσης αν δοθούν στους Τ/Κ, προκειμένου να συμμετέχουν στις ενταξιακές συνομιλίες, τέτοια δικαιώματα που θα ισοδυναμούν με αρνησικυρία.

Οι φίλοι μας οι Αμερικανοί, οι Άγγλοι και λοιποί Ευρωπαίοι, αν πραγματικά επιθυμούν λύση του Κυπριακού, που είναι και προς το δικό τους το συμφέρον, πρέπει να κατανοήσουν ότι μόνο μετά την πλήρη ένταξη της Κύπρου στην Ε.Ε. θα είναι δυνατό να επιτευχθεί λύση, η οποία θ' ακολουθηθεί σαν φυσική συνέπεια για τους πιο πάνω λόγους.

Άλλως πώς, βάζουν το αμάξι μπροστά από το άλογο, με τα ανάλογα αποτελέσματα.